บทที่ 3

ผลการทดลอง

การทดลองที่ 1

1. ลักษณะภายนอกและพฤติกรรมของปลาที่ได้รับอาหารทดลองสูตรต่างๆ

จากการสังเกตลักษณะภายนอก และพฤติกรรมของปลาที่ได้รับอาหารที่มีส่วนผสมของวัตถุดิบพืช คือ กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน และกากถั่วเหลือง เสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ พบว่า ไม่มีความผิดปกติของรูปร่างลักษณะภายนอก ปลามีสุขภาพแข็งแรง ยอมรับอาหารทดลองดีทุกสูตร และมีพฤติกรรมปกติตลอดการทดลอง

2. ประสิทธิภาพการย่อยอาหาร

จากการศึกษาประสิทธิภาพการย่อยอาหารของปลานิลดำแปลงเพศขนาดเล็กน้ำหนักเฉลี่ย 4-5 กรัม ดังแสดงในตารางที่ 17 ผลปรากฏว่า ปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ 250 ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม (สูตรที่ 2) มีค่าประสิทธิภาพการย่อยวัตถุแห้ง (58.63$\pm$0.33 %) โปรตีน (86.87$\pm$0.39 %) และพลังงาน (64.84$\pm$0.65 %) สูงกว่าปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับอื่นๆ ($P<0.05$) ในขณะที่ประสิทธิภาพการย่อยไลซีนของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ 1,000 ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม (สูตรที่ 4) มีค่าสูงสุด (96.65$\pm$0.36 %) และแตกต่างจากปลาในชุดทดลองอื่น ($P<0.05$) ส่วนประสิทธิภาพการย่อยไขมันของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกัน ($P>0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 85.32$\pm$0.66 – 87.67$\pm$0.30 %

ปลาที่ได้รับกากถั่วเหลือง พบว่า ปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ 250 ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม (สูตรที่ 2) มีค่าประสิทธิภาพการย่อยวัตถุแห้ง (71.19 $\pm$ 0.19 %) และพลังงาน (78.65 $\pm$ 0.31 %) สูงกว่าปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับอื่นๆ ($P<0.05$) (ตารางที่ 18) ในขณะที่ประสิทธิภาพการย่อยโปรตีน ไขมัน และไลซีนที่เสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกับปลาในชุดการทดลองที่ไม่เสริมโรโนไซม์ ($P>0.05$)

ตารางที่ 17 ประสิทธิภาพการย่อยอาหาร (%) ของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน เป็นเวลา 10 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 1)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	วัตถุแห้ง (%)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	พลังงาน (%)	ไลซีน (%)
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	54.43± 0.05[b]	85.39±0.37[a]	86.24±1.80[a]	60.75±0.43[b]	94.64±0.08[a]
2		250	58.63±0.33[d]	86.87±0.39[b]	87.03±0.30[a]	64.84±0.65[d]	95.34±0.06[b]
3		500	51.60±0.75[a]	85.03±0.36[a]	85.32±0.66[a]	58.151±.24[a]	94.76±0.21[ab]
4		1,000	56.81±1.28[c]	86.32±0.51[b]	87.67±0.30[a]	62.75±1.19[c]	96.65±0.36[c]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 18 ประสิทธิภาพการย่อยอาหาร (%) ของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลือง เป็นเวลา 10 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 1)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	วัตถุแห้ง (%)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	พลังงาน (%)	ไลซีน (%)
1	กากถั่วเหลือง	0	69.36±0.22[b]	89.03±0.12[b]	84.28±0.90[b]	77.84±0.23[a]	95.93±0.10[b]
2		250	71.19±0.19[c]	89.02±0.08[b]	83.91±1.19[b]	78.65±0.31[b]	95.70±0.22[b]
3		500	69.690±.32[b]	88.98±0.22[b]	81.08±1.09[a]	78.01±0.30[a]	94.46±0.01[a]
4		1,000	68.96±0.02[a]	88.34±0.19[a]	85.07±1.71[b]	77.50±0.34[a]	94.46±0.24[a]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

3. การเจริญเติบโต

3.1 น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัว

น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัวของปลาที่ได้รับอาหารทดลองที่มีกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันและกากถั่วเหลือง เสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 19 และ 20 จากผลการทดลองพบว่าน้ำหนักเฉลี่ยต่อตัวของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดการทดลอง ตั้งแต่เริ่มต้นการทดลอง (4.47±0.06 – 4.54±0.06 กรัม) จนกระทั่งสิ้นสุดการทดลอง (69.23±7.98 –72.23±4.02 กรัม) (P>0.05) (ตารางที่ 19)

น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัวของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดการทดลอง ตั้งแต่เริ่มต้นการทดลอง (4.49±0.06 – 4.59±0.02 กรัม) จนกระทั่งสิ้นสุดการทดลอง (65.61±4.28 – 72.14±9.31 กรัม) (P>0.05) (ตารางที่ 20)

3.2 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตาย

น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตาย ของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 21 จากผลการทดลอง พบว่าค่าต่างๆเหล่านี้ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P>0.05) โดยน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นมีค่าเท่ากับ 1,444.58±189.25 – 1,491.81±84.84 % อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะมีค่าเท่ากับ 3.90±0.18 – 3.95±0.08 %ต่อวัน และอัตราการรอดตายมีค่าเท่ากับ 98.75±2.50 – 100.00±0.00 %

น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตาย ของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 22 จากผลการทดลอง พบว่าค่าต่างๆเหล่านี้ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P>0.05) โดยน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นมีค่าเท่ากับ 1,360.37±90.57 – 1,497.63±194.60 % อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะมีค่าเท่ากับ 3.83±0.09 – 3.95±0.18 %ต่อวัน และอัตราการรอดตายมีค่าเท่ากับ 97.50±5.00 – 100.00±0.00 %

ตารางที่ 19 การเจริญเติบโตของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 10 สัปดาห์ (กรัม)[1] (การทดลองที่ 1)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	ระยะเวลา (สัปดาห์ที่)					
			0	2	4	6	8	10
1	กากเนื้อ	0	4.54±0.04[a]	8.54±0.41[a]	17.75±0.99[a]	30.41±1.88[a]	49.80±2.74[a]	72.23±4.02[a]
2	เมล็ดใน	250	4.54±0.06[a]	8.12±0.13[a]	16.52±0.73[a]	28.30±2.34[a]	46.60±5.29[a]	69.77±9.15[a]
3	ปาล์ม	500	4.47±0.06[a]	8.55±0.45[a]	17.39±0.91[a]	29.65±2.47[a]	47.84±2.95[a]	69.27±4.56[a]
4	น้ำมัน	1,000	4.49±0.05[a]	8.51±0.76[a]	17.61±2.27[a]	30.56±3.15[a]	49.06±3.54[a]	69.23±7.98[a]

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 20 การเจริญเติบโตของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 10 สัปดาห์ (กรัม)[1] (การทดลองที่ 1)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	ระยะเวลา (สัปดาห์ที่)					
			0	2	4	6	8	10
1	กากถั่ว	0	4.58±0.02[a]	8.26±0.79[a]	16.84±1.63[a]	29.50±2.18[a]	46.38±2.26[a]	68.77±3.70[a]
2	เหลือง	250	4.51±0.05[a]	8.71±0.46[a]	18.72±2.04[a]	32.24±3.83[a]	51.00±6.61[a]	72.14±9.31[a]
3		500	4.49±0.06[a]	8.02±0.53[a]	15.98±0.89[a]	27.52±1.92[a]	44.55±2.54[a]	65.61±4.28[a]
4		1,000	4.59±0.02[a]	8.47±0.49[a]	17.05±2.02[a]	29.28±4.28[a]	46.90±5.75[a]	67.07±5.86[a]

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 21 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตาย ของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน เป็นเวลา 10 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 1)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น[2] (%)	อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ[3] (%ต่อวัน)	อัตราการรอดตาย[4] (%)
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	1,491.81± 84.84[a]	3.95±0.08[a]	100.00±0.00[a]
2		250	1,446.00±212.38[a]	3.90±0.19[a]	98.75±2.50[a]
3		500	1,449.87±86.15[a]	3.91±0.08[a]	98.75±2.50[a]
4		1,000	1,444.58±189.25[a]	3.90±0.18[a]	98.75±2.50[a]

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

[2] น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น = {น้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย(กรัม)-น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น(กรัม) / น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น(กรัม)}×100

[3] อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ ={ ln น้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย – ln น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น / จำนวนวัน }× 100

[4] อัตราการรอดตาย = (จำนวนปลาเมื่อสิ้นสุด /จำนวนปลาเมื่อเริ่มต้น) × 100

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (p>0.05)

ตารางที่ 22 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตาย ของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 10 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 1)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น (%)	อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ (%ต่อวัน)	อัตราการรอดตาย (%)
1	กากถั่วเหลือง	0	1,401.18±74.02 [a]	3.87±0.07 [a]	100.00±0.00 [a]
2		250	1,497.63±194.60 [a]	3.95±0.18 [a]	100.00±0.00 [a]
3		500	1,360.37±90.57 [a]	3.83±0.09 [a]	98.75±2.50 [a]
4		1,000	1,361.80±124.43 [a]	3.83±0.12 [a]	97.50±5.00 [a]

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

4. อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ

อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 23 จากผลการทดลอง พบว่าค่าต่างๆเหล่านี้ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยอัตราการกินอาหารมีค่าเท่ากับ 2.83 ± 0.14 – 2.93 ± 0.10 %ต่อตัวต่อวัน อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อมีค่าเท่ากับ 1.14 ± 0.04 – 1.18 ± 0.07 ประสิทธิภาพการใช้โปรตีนมีค่าเท่ากับ 2.40 ± 0.13 – 2.54 ± 0.10 และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิมีค่าเท่ากับ 37.87 ± 1.59 – 39.50 ± 3.63

อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 24 จากผลการทดลอง พบว่าค่าต่างๆเหล่านี้ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยอัตราการกินอาหารมีค่าเท่ากับ 2.35 ± 0.12 – 2.41 ± 0.11 %ต่อตัวต่อวัน อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อมีค่าเท่ากับ 0.93 ± 0.05 – 0.98 ± 0.08 ประสิทธิภาพการใช้โปรตีนมีค่าเท่ากับ 2.29 ± 0.18 – 2.39 ± 0.14 และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิมีค่าเท่ากับ 34.67 ± 2.97 – 39.87 ± 3.57

ตารางที่ 23 อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน เป็นเวลา 10 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 1)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	อัตราการกินอาหาร[2] (%ต่อตัวต่อวัน)	อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ[3]	ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน[4]	การใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ[5]
1	กากเนื้อ	0	2.86±0.10[a]	1.14±0.04[a]	2.54±0.10[a]	38.28±0.86[a]
2	เมล็ด	250	2.83±0.14[a]	1.15±0.08[a]	2.48±0.17[a]	39.50±3.63[a]
3	ในปาล์ม	500	2.93±0.10[a]	1.18±0.07[a]	2.40±0.13[a]	37.87±1.59[a]
4	น้ำมัน	1,000	2.92±0.11[a]	1.16±0.06[a]	2.46±0.13[a]	39.46±3.11[a]

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

[2] อัตราการกินอาหาร = น้ำหนักอาหารทั้งหมด x 100/{((น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น+น้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย)/2) × ((จำนวนปลาเริ่มต้น+จำนวนปลาสุดท้าย)/2)×ระยะเวลา(วัน)}

[3] อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ = ปริมาณอาหารที่สัตว์น้ำกิน (กรัม) / น้ำหนักสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น (กรัม)

[4] ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน = น้ำหนักสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น (กรัม) / ปริมาณโปรตีนที่กิน (กรัม)

[5] การใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ = {(โปรตีนในตัวปลาเมื่อสิ้นสุด-โปรตีนในตัวปลาเมื่อเริ่มต้น)/ น้ำหนักโปรตีนที่สัตว์น้ำกิน}×100

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (p>0.05)

ตารางที่ 24 อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลือง เป็นเวลา 10 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 1)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	อัตราการกินอาหาร (%ต่อตัวต่อวัน)	อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ	ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน	การใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ
1	กากถั่วเหลือง	0	2.36±0.04[a]	0.94±0.01[a]	2.36±0.03[a]	39.87±3.57[a]
2		250	2.35±0.12[a]	0.93±0.05[a]	2.39±0.14[a]	37.54±2.02[a]
3		500	2.36±0.05[a]	0.95±0.02[a]	2.34±0.06[a]	37.56±3.85[a]
4		1,000	2.41±0.11[a]	0.98±0.08[a]	2.29±0.18[a]	34.67±2.97[a]

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

5. ส่วนประกอบทางโภชนาการของปลาทั้งตัว

ส่วนประกอบทางโภชนาการของปลาทั้งตัวที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง แสดงในตารางที่ 25 พบว่า ค่าความชื้น โปรตีน และไขมัน ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยความชื้นมีค่าเท่ากับ 71.16 ± 0.05 – 71.63 ± 1.16 % โปรตีนมีค่าเท่ากับ 54.68 ± 0.64 – 55.46 ± 0.72 % และไขมันมีค่าเท่ากับ 28.18 ± 0.52 – 30.42 ± 0.93 % ในขณะที่ปริมาณเถ้าของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ 250 ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม (สูตรที่ 2) มีค่าสูงที่สุด (14.20 ± 0.12 %) แตกต่างจากปลาในชุดการทดลองอื่น ($P<0.05$)

ส่วนประกอบทางโภชนาการของปลาทั้งตัวที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง แสดงในตารางที่ 26 โดยพบว่าค่าความชื้น และไขมัน ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยความชื้นมีค่าเท่ากับ 71.69 ± 3.58 – 73.67 ± 1.48 % และไขมันมีค่าเท่ากับ 21.93 ± 0.51 – 24.53 ± 0.98 % ในขณะที่โปรตีน และเถ้ามีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P<0.05$) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่าเหล่านี้

ตารางที่ 25 ส่วนประกอบทางโภชนาการ ของปลาทั้งตัวที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 10 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 1)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	ความชื้น (%)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	เถ้า (%)
ปลาเริ่มต้น			69.23±1.18	54.25±1.10	31.64±1.21	13.78±0.05
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	71.63±1.16[a]	55.03±0.82[a]	30.42±0.93[a]	13.43±0.29[a]
2		250	71.33±1.25[a]	55.46±0.72[a]	28.18±0.52[a]	14.20±0.12[c]
3		500	71.16±0.05[a]	54.72±0.23[a]	28.58±1.63[a]	13.87±0.15[b]
4		1,000	71.18±0.81[a]	54.68±0.64[a]	29.26±1.40[a]	13.51±0.19[a]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 26 ส่วนประกอบทางโภชนาการ ของปลาทั้งตัวที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 10 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 1)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	ความชื้น (%)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	เถ้า (%)
ปลาเริ่มต้น			69.23±1.18	54.25±1.10	31.64±1.21	13.78±0.05
1	กากถั่วเหลือง	0	71.69±3.58[a]	59.74±0.99[b]	21.93±0.51[a]	16.02±0.19[c]
2		250	73.65±1.92[a]	59.56±0.24[b]	23.09±3.56[a]	15.22±0.45[b]
3		500	73.13±1.60[a]	59.18±0.60[b]	23.43±2.13[a]	14.49±0.35[a]
4		1,000	73.67±1.48[a]	57.95±0.54[a]	24.53±0.98[a]	14.62±0.10[a]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

6. ส่วนประกอบทางโภชนาการในมูลของปลา

ส่วนประกอบทางโภชนาการในมูลของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 27 พบว่าโปรตีน ไขมัน เยื่อใย พลังงาน และไลซีนไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P>0.05) โดยโปรตีนมีค่าเท่ากับ 10.92±0.40 – 11.08±0.21 % ไขมันมีค่าเท่ากับ 3.03±0.06 – 3.24±0.54 % เยื่อใยมีค่าเท่ากับ 29.32±0.34 – 30.24±0.50 % พลังงานมีค่าเท่ากับ 3,976.59±39.00 – 4,099.34±23.30 กิโลคาลอรีต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และไลซีนมีค่าเท่ากับ 2.66±0.12 – 2.84±0.28 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กรัม ในขณะที่เถ้ามีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P<0.05) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่านี้

ส่วนประกอบทางโภชนาการในมูลของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 28 พบว่าเถ้า เยื่อใย และพลังงาน ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P>0.05) โดยเถ้ามีค่าเท่ากับ 30.24±0.71 – 31.22±0.64 % เยื่อใยมีค่าเท่ากับ 21.29±0.24 – 22.53±0.25 % และพลังงานมีค่าเท่ากับ 3,328.06±51.15 – 3,483.03±84.59 กิโลคาลอรีต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ในขณะที่โปรตีน ไขมัน และไลซีนมีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P<0.05) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่าเหล่านี้

ตารางที่ 27 ส่วนประกอบทางโภชนาการ ในมูลของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 10 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 1)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	เถ้า (%)	เยื่อใย (%)	พลังงาน (กิโลคาลอรีต่ออาหาร 1 กิโลกรัม)	ไลซีน (มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กรัม)
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	10.92±0.40[a]	3.24±0.54[a]	16.88±0.29[c]	29.43±0.19[a]	4,016.01±59.74[a]	2.84±0.03[a]
2		250	10.96±0.52[a]	3.14±0.04[a]	17.14±0.20[c]	29.32±0.34[a]	3,976.59±39.00[a]	2.66±0.12[a]
3		500	11.08±0.21[a]	3.12±0.13[a]	16.14±0.35[b]	29.64±0.50[a]	4,001.94±78.06[a]	2.79±0.17[a]
4		1,000	11.02±0.12[a]	3.03±0.06[a]	14.86±0.12[a]	30.24±0.50[a]	4,099.34±23.30[a]	2.84±0.28[a]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 28 ส่วนประกอบทางโภชนาการ ในมูลของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 10 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 1)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	เถ้า (%)	เยื่อใย (%)	พลังงาน (กิโลคาลอรีต่ออาหาร 1 กิโลกรัม)	ไลซีน (มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กรัม)
1	กากถั่วเหลือง	0	16.19±0.38[a]	4.24±0.24[ab]	30.24±0.71[a]	21.29±0.24[a]	3,351.47±47.27[a]	3.86±0.02[a]
2		250	17.16±0.11[b]	4.59±0.25[bc]	30.62±0.10[a]	21.46±0.03[a]	3,483.03±84.59[a]	4.15±0.20[a]
3		500	16.22±0.14[a]	4.74±0.16[c]	31.20±0.76[a]	22.53±0.25[a]	3,414.22±72.39[a]	4.74±0.10[b]
4		1,000	16.94±0.33[b]	4.09±0.07[a]	31.22±0.64[a]	21.69±1.62[a]	3,328.06±51.15[a]	4.58±0.12[b]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

7. คุณภาพน้ำ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทุก 2 สัปดาห์ ตลอดการทดลอง แสดงในตารางผนวก ข ที่ 1 - 5 โดยอุณหภูมิ ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ ความเป็นกรดด่าง ความเป็นด่าง ความกระด้าง และปริมาณแอมโมเนีย อยู่ในช่วงที่เหมาะสมสำหรับการดำรงชีวิตของปลา

การทดลองที่ 2

1. ลักษณะภายนอกและพฤติกรรมของปลาที่ได้รับอาหารทดลองสูตรต่างๆ

จากการสังเกตลักษณะภายนอก และพฤติกรรมของปลาที่ได้รับอาหารที่มีส่วนผสมของวัตถุดิบพืช คือ กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน และกากถั่วเหลือง เสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ พบว่า ไม่มีความผิดปกติของรูปร่างลักษณะภายนอก ปลามีสุขภาพแข็งแรง ยอมรับอาหารทดลองดีทุกสูตร และมีพฤติกรรมปกติตลอดการทดลอง

2. ประสิทธิภาพการย่อยอาหาร

จากการศึกษาประสิทธิภาพการย่อยอาหารของปลานิลดำแปลงเพศขนาดใหญ่น้ำหนักเฉลี่ย 150-200 กรัม ปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 29 ผลปรากฏว่า ปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ 1,000 ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม (สูตร 4) มีค่าประสิทธิภาพการย่อยวัตถุแห้ง (71.40$\pm$0.66 %) โปรตีน (91.79$\pm$0.17 %) ไขมัน (93.44$\pm$0.09 %) พลังงาน (75.74$\pm$0.35 %) และไลซีน (98.23$\pm$0.16 %) สูงกว่าปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับอื่นๆ ($P<0.05$)

ปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 30 พบว่าประสิทธิภาพการย่อยวัตถุแห้ง โปรตีน และพลังงาน มีความแตกต่างระหว่างชุดการทดลอง ($P<0.05$) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงความสัมพันธ์กับค่าต่างๆเหล่านี้ ในขณะที่ประสิทธิภาพการย่อยไขมัน และไลซีน ไม่มีความแตกต่างระหว่างชุดการทดลอง ($P>0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 89.77$\pm$0.78 – 90.37$\pm$0.22 % และ 95.01$\pm$0.21 – 95.37$\pm$0.30 % ตามลำดับ

ตารางที่ 29 ประสิทธิภาพการย่อยอาหาร ของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 2)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	วัตถุแห้ง (%)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	พลังงาน (%)	ไลซีน (%)
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	54.97±0.97[a]	86.98±0.40[a]	87.72±1.24[a]	60.99±0.16[a]	96.83±0.59[a]
2		250	58.53±1.90[b]	87.64±0.37[b]	88.10±0.69[a]	65.08±0.76[c]	96.76±0.27[a]
3		500	55.61±0.28[a]	88.23±0.22[c]	91.24±0.26[b]	63.22±0.12[b]	96.93±0.00[a]
4		1,000	71.40±0.66[c]	91.79±0.17[d]	93.44±0.09[c]	75.74±0.35[d]	98.23±0.16[b]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 30 ประสิทธิภาพการย่อยอาหาร ของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 2)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	วัตถุแห้ง (%)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	พลังงาน (%)	ไลซีน (%)
1	กากถั่วเหลือง	0	67.69±0.90^{c}	89.80±0.17^{b}	90.23±0.53^{a}	77.78±0.54^{b}	95.16±0.05^{a}
2		250	68.16±0.35^{c}	89.87±0.14^{b}	90.04±0.48^{a}	78.15±0.42^{b}	95.01±0.21^{a}
3		500	64.85±0.47^{b}	89.60±0.09^{b}	90.37±0.22^{a}	74.81±0.80^{a}	95.19±0.14^{a}
4		1,000	63.06±1.08^{a}	88.94±0.22^{a}	89.77±0.78^{a}	74.63±0.67^{a}	95.37±0.30^{a}

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

3. การเจริญเติบโต

3.1 น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัว

น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัวของปลาที่ได้รับอาหารทดลองที่มีกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันและกากถั่วเหลือง เสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 31 และ 32 โดยพบว่าน้ำหนักเฉลี่ยต่อตัวของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดการทดลอง ตั้งแต่เริ่มต้นการทดลอง (127.99±1.15 – 130.55±1.37 กรัม) จนกระทั่งสิ้นสุดการทดลอง (189.57±7.72 – 214.30±9.08 กรัม) (P> 0.05) (ตารางที่ 31)

น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัวของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดการทดลอง ตั้งแต่เริ่มต้นการทดลอง (127.95±3.39 – 131.04±1.45 กรัม) จนกระทั่งสิ้นสุดการทดลอง (185.76±9.43 – 201.41±16.66 กรัม) (P> 0.05) (ตารางที่ 32)

3.2 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตาย

น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตาย ของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 33 จากผลการทดลอง พบว่าค่าต่างๆเหล่านี้ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P>0.05) โดยน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นมีค่าเท่ากับ 45.42±4.70 – 65.73±8.14 % อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะมีค่าเท่ากับ 1.07±0.09 – 1.44±0.14 %ต่อวัน และอัตราการรอดตายมีค่าเท่ากับ 97.22±4.81 – 100.00± 0.00 %

น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตาย ของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 34 จากผลการทดลอง พบว่าค่าต่างๆเหล่านี้ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P>0.05) โดยน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นมีค่าเท่ากับ 43.76±8.41 – 53.76±13.62 % อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะมีค่าเท่ากับ 1.03±0.16 – 1.22±0.26 %ต่อวัน และอัตราการรอดตายมีค่าเท่ากับ 94.44±4.81 – 100.00±0.00 %

ตารางที่ 31 การเจริญเติบโตของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 4 สัปดาห์ (กรัม)[1] (การทดลองที่ 2)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	ระยะเวลา (สัปดาห์ที่)	
			0	4
1	กากเนื้อเมล็ด	0	130.55±1.37[a]	214.10±13.67[a]
2	ในปาล์มน้ำมัน	250	130.35±1.53[a]	189.57±7.72[a]
3		500	127.99±1.15[a]	196.10±10.72[a]
4		1,000	129.34±0.98[a]	214.30±9.08[a]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 32 การเจริญเติบโตของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 4 สัปดาห์ (กรัม)[1] (การทดลองที่ 2)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	ระยะเวลา (สัปดาห์ที่)	
			0	4
1	กากถั่วเหลือง	0	129.25±1.32[a]	185.76±9.43[a]
2		250	130.10±2.38[a]	189.35±12.54[a]
3		500	127.95±3.39[a]	194.29±10.65[a]
4		1,000	131.04±1.45[a]	201.41±16.66[a]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 33 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตายของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน เป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 2)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น[2] (%)	อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ[3] (%ต่อวัน)	อัตราการรอดตาย[4] (%)
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	64.09±12.13[a]	1.40±0.21[a]	100.00±0.00[a]
2		250	45.42±4.70[a]	1.07±0.09[a]	97.22±4.81[a]
3		500	53.19±7.79[a]	1.22±0.15[a]	97.22±4.81[a]
4		1,000	65.73±8.14[a]	1.44±0.14[a]	100.00±0.00[a]

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

[2] น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น = {น้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย(กรัม)-น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น(กรัม) / น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น(กรัม)}×100

[3] อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ ={ ln น้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย – ln น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น / จำนวนวัน }× 100

[4] อัตราการรอดตาย = (จำนวนปลาเมื่อสิ้นสุด /จำนวนปลาเมื่อเริ่มต้น) × 100

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (p>0.05)

ตารางที่ 34 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตายของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 2)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น (%)	อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ (%ต่อวัน)	อัตราการรอดตาย (%)
1	กากถั่วเหลือง	0	43.76±8.41[a]	1.03±0.16[a]	100.00±0.00[a]
2		250	45.58±10.14[a]	1.07±0.20[a]	97.22±4.81[a]
3		500	52.06±12.19[a]	1.19±0.23[a]	94.44±4.81[a]
4		1,000	53.76±13.62[a]	1.22±0.26[a]	100.00±0.00[a]

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

4. อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ

อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 35 จากผลการทดลอง พบว่าค่าต่างๆเหล่านี้ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยอัตราการกินอาหารมีค่าเท่ากับ 2.11 ± 0.08 – 2.35 ± 0.09 %ต่อตัวต่อวัน อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อมีค่าเท่ากับ 1.67 ± 0.09 – 2.28 ± 0.69 ประสิทธิภาพการใช้โปรตีนมีค่าเท่ากับ 1.30 ± 0.34 – 1.66 ± 0.06 และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิมีค่าเท่ากับ 23.14 ± 3.28 – 27.41 ± 1.48

อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 36 จากผลการทดลอง พบว่าค่าต่างๆเหล่านี้ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยอัตราการกินอาหารมีค่าเท่ากับ 1.47 ± 0.06 – 1.56 ± 0.10 %ต่อตัวต่อวัน อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อมีค่าเท่ากับ 1.31 ± 0.19 – 1.66 ± 0.49 ประสิทธิภาพการใช้โปรตีนมีค่าเท่ากับ 1.41 ± 0.41 – 1.70 ± 0.24 และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิมีค่าเท่ากับ 27.31 ± 4.41 – 29.22 ± 2.32

ตารางที่ 35 อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 2)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	อัตราการกินอาหาร[2] (%ต่อตัวต่อวัน)	อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ[3]	ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน[4]	การใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ[5]
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	2.33±0.16[a]	1.70±0.14[a]	1.52±0.12[a]	23.68±2.25[a]
2		250	2.11±0.08[a]	2.28±0.69[a]	1.30±0.34[a]	23.14±3.28[a]
3		500	2.26±0.02[a]	2.13±0.62[a]	1.39±0.34[a]	24.50±3.18[a]
4		1,000	2.35±0.09[a]	1.67±0.09[a]	1.66±0.06[a]	27.41±1.48[a]

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

[2] อัตราการกินอาหาร = น้ำหนักอาหารทั้งหมด x 100/{((น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น+น้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย)/2) × ((จำนวนปลาเริ่มต้น+จำนวนปลาสุดท้าย)/2)×ระยะเวลา(วัน)}

[3] อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ = ปริมาณอาหารที่สัตว์น้ำกิน (กรัม) / น้ำหนักสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น (กรัม)

[4] ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน = น้ำหนักสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น (กรัม) / ปริมาณโปรตีนที่กิน (กรัม)

[5] การใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ = {(โปรตีนในตัวปลาเมื่อสิ้นสุด-โปรตีนในตัวปลาเมื่อเริ่มต้น)/ น้ำหนักโปรตีนที่สัตว์น้ำกิน}×100

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (p>0.05)

ตารางที่ 36 อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 2)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่อ อาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	อัตราการกินอาหาร (%ต่อตัวต่อวัน)	อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ	ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน	การใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ
1	กากถั่วเหลือง	0	1.48 ± 0.15^{a}	1.46 ± 0.14^{a}	1.53 ± 0.14^{a}	29.22 ± 2.32^{a}
2		250	1.47 ± 0.06^{a}	1.59 ± 0.38^{a}	1.45 ± 0.37^{a}	27.31 ± 4.41^{a}
3		500	1.56 ± 0.10^{a}	1.66 ± 0.49^{a}	1.41 ± 0.41^{a}	27.54 ± 4.06^{a}
4		1,000	1.55 ± 0.15^{a}	1.31 ± 0.19^{a}	1.70 ± 0.24^{a}	28.90 ± 3.91^{a}

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ [a] ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

5. ส่วนประกอบทางโภชนาการของปลาทั้งตัว

ส่วนประกอบทางโภชนาการของปลาทั้งตัวที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง แสดงในตารางที่ 37 พบว่าความชื้น โปรตีน ไขมัน และเถ้า มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P<0.05$) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่าต่างๆเหล่านี้

ส่วนประกอบทางโภชนาการของปลาทั้งตัวที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง แสดงในตารางที่ 38 พบว่าความชื้น และเถ้า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยความชื้นมีค่าเท่ากับ 70.81 ± 0.78 – 71.93 ± 0.64 % และเถ้ามีค่าเท่ากับ 15.02 ± 0.41 – 15.78 ± 0.54 % ในขณะที่โปรตีน และไขมัน มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P<0.05$) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่าเหล่านี้

ตารางที่ 37 ส่วนประกอบทางโภชนาการ ของปลาทั้งตัวที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 2)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	ความชื้น (%)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	เถ้า (%)
ปลาเริ่มต้น			69.56±0.54	52.95±0.70	25.42±0.31	13.99±0.09
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	72.36±0.26[b]	55.83±0.19[b]	28.26±0.19[a]	14.55±0.38[b]
2		250	70.11±0.44[a]	54.64±0.59[a]	29.80±0.05[b]	15.45±0.22[c]
3		500	70.13±0.64[a]	54.11±0.48[a]	29.89±0.31[b]	13.78±0.21[a]
4		1,000	70.62±0.62[a]	54.82±0.72[a]	28.57±0.28[a]	14.75±0.22[b]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 38 ส่วนประกอบทางโภชนาการ ของปลาทั้งตัวที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 2)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	ความชื้น (%)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	เถ้า (%)
ปลาเริ่มต้น			69.56±0.54	52.95±0.70	25.42±0.31	13.99±0.09
1	กากถั่วเหลือง	0	71.76±0.83^{a}	59.48±0.57^{b}	25.79±0.45^{ab}	15.78±0.54^{a}
2		250	71.36±1.18^{a}	56.52±0.87^{a}	26.42±0.37^{b}	15.72±0.48^{a}
3		500	70.81±0.78^{a}	56.43±0.56^{a}	25.33±0.46^{a}	15.02±0.41^{a}
4		1,000	71.93±0.64^{a}	58.51±1.84^{ab}	27.59±0.44^{c}	15.60±0.19^{a}

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

6. ส่วนประกอบทางโภชนาการในมูลของปลา

ส่วนประกอบทางโภชนาการในมูลของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 39 พบว่า ไลซีน ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P>0.05) โดยมีค่าเท่ากับ 2.10±0.10 – 2.42±0.01 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กรัม ในขณะที่โปรตีน ไขมัน เถ้า เยื่อใย และพลังงาน มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P <0.05) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่าต่างๆเหล่านี้

ส่วนประกอบทางโภชนาการในมูลของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 40 พบว่า พลังงาน และไลซีน ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P>0.05) โดยมีค่าเท่ากับ 3,293.99±17.53 – 3,406.99±57.16 กิโลคาลอรีต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และ 3.31±0.06 – 3.45±0.06 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กรัม ตามลำดับ ในขณะที่โปรตีน ไขมัน เถ้า และเยื่อใย มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P<0.05) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่าต่างๆเหล่านี้

ตารางที่ 39 ส่วนประกอบทางโภชนาการ ในมูลของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 2)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	เถ้า (%)	เยื่อใย (%)	พลังงาน (กิโลคาลอรีต่ออาหาร 1 กิโลกรัม)	ไลซีน (มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กรัม)
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	10.56±0.54^{b}	3.40±0.27^{b}	14.97±0.28^{c}	30.50±0.99^{a}	4,231.69±6.83^{b}	2.21±0.28^{a}
2		250	10.78±0.39^{b}	3.54±0.25^{b}	13.52±0.04^{a}	30.10±0.71^{a}	4,194.58±56.03^{ab}	2.42±0.01^{a}
3		500	9.47±0.04^{a}	2.53±0.09^{a}	14.30±0.24^{b}	31.25±0.49^{a}	4,115.52±54.68^{a}	2.24±0.02^{a}
4		1,000	10.42±0.28^{b}	2.82±0.05^{a}	13.87±0.31^{ab}	33.85±0.50^{b}	4,111.15±63.46^{a}	2.10±0.10^{a}

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 40 ส่วนประกอบทางโภชนาการ ในมูลของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 2)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	เถ้า (%)	เยื่อใย (%)	พลังงาน (กิโลคาลอรีต่ออาหาร 1 กิโลกรัม)	ไลซีน (มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กรัม)
1	กากถั่ว	0	14.59±0.32^{b}	3.16±0.06^{b}	32.13±0.09^{d}	22.40±0.14^{a}	3,320.61±56.93^{a}	3.31±0.06^{a}
2	เหลือง	250	14.47±0.38^{b}	3.23±0.16^{b}	31.40±0.49^{c}	23.35±0.21^{a}	3,293.99±17.53^{a}	3.45±0.06^{a}
3		500	13.09±0.34^{a}	2.83±0.10^{a}	29.64±0.43^{b}	25.55±0.07^{b}	3,406.99±57.16^{a}	3.35±0.14^{a}
4		1,000	13.27±0.79^{a}	2.82±0.22^{a}	28.85±0.15^{a}	25.95±0.78^{b}	3,309.95±51.64^{a}	3.32±0.11^{a}

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

7. คุณภาพน้ำ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำเริ่มต้น และสิ้นสุดการทดลอง แสดงในตารางผนวก ข ที่ 6 - 7 โดยอุณหภูมิ ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ ความเป็นกรดด่าง ความเป็นด่าง ความกระด้าง และปริมาณแอมโมเนีย อยู่ในช่วงที่เหมาะสมสำหรับการดำรงชีวิตของปลา

การทดลองที่ 3

1. ลักษณะภายนอกและพฤติกรรมของปลาที่ได้รับอาหารทดลองสูตรต่างๆ

จากการสังเกตลักษณะภายนอก และพฤติกรรมของปลาที่ได้รับอาหารที่มีส่วนผสมของวัตถุดิบพืช คือกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน และกากถั่วเหลือง เสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ พบว่าไม่มีความผิดปกติของรูปร่างลักษณะภายนอก ปลามีสุขภาพแข็งแรง ยอมรับอาหารทดลองดีทุกสูตร และมีพฤติกรรมปกติตลอดการทดลอง

2. ประสิทธิภาพการย่อยอาหาร

จากการศึกษาประสิทธิภาพการย่อยอาหารของปลานิลแดงแปลงเพศขนาดใหญ่ น้ำหนักเฉลี่ย 150-200 กรัม แสดงในตารางที่ 41 ผลปรากฏว่าค่าประสิทธิภาพการย่อยวัตถุแห้ง ไขมัน พลังงาน และไลซีน ของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกัน ($P>0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 29.30 ± 1.65 – 32.46 ± 3.07 %, 86.76 ± 0.45 – 88.16 ± 0.39 %, 34.26 ± 4.75 – 39.78 ± 1.35 % และ 84.39 ± 0.04 – 85.49 ± 0.47 % ตามลำดับ ในขณะที่ประสิทธิภาพการย่อยโปรตีนของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P<0.05$) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่านี้

ปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 42 พบว่าปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ 500 ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม (สูตรที่ 3) มีค่าประสิทธิภาพการย่อยวัตถุแห้ง (72.48 ± 0.63 %) และพลังงาน (78.55 ± 0.30 %) สูงกว่าปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับอื่นๆ ($P<0.05$) ในขณะที่ปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ 250 ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม (สูตรที่ 2) มีค่าประสิทธิภาพการย่อยโปรตีน (94.55 ± 0.15 %) และไขมัน (92.44 ± 0.59 %) สูงกว่าปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับอื่นๆ ($P<0.05$) ส่วนประสิทธิภาพการย่อยไลซีนของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองที่เสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P<0.05$) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่านี้

ตารางที่ 41 ประสิทธิภาพการย่อยอาหาร ของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 3)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	วัตถุแห้ง (%)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	พลังงาน (%)	ไลซีน (%)
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	31.85±0.79[a]	74.50±0.21[ab]	87.10±0.25[a]	39.08±0.82[a]	85.49±0.47[a]
2		250	32.46±3.07[a]	75.53±0.41[b]	86.76±0.45[a]	38.86±0.24[a]	84.65±0.90[a]
3		500	29.30±1.65[a]	73.26±1.20[a]	86.88±1.37[a]	34.26±4.75[a]	84.39±0.04[a]
4		1,000	32.38±1.23[a]	75.35±0.39[b]	88.16±0.39[a]	39.78±1.35[a]	84.92±1.77[a]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 42 ประสิทธิภาพการย่อยอาหาร ของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 3)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	วัตถุแห้ง (%)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	พลังงาน (%)	ไลซีน (%)
1	กากถั่วเหลือง	0	59.38±0.67[a]	92.35±0.29[a]	88.38±1.09[a]	69.28±1.15[a]	95.01±0.14[a]
2		250	70.04±0.31[b]	94.55±0.15[b]	92.44±0.59[b]	76.90±0.74[b]	96.16±0.09[bc]
3		500	72.48±0.63[d]	94.83±0.12[b]	91.40±0.35[b]	78.55±0.30[c]	96.43±0.08[c]
4		1,000	71.14±0.72[c]	94.54±0.09[b]	89.44±0.12[a]	77.75±0.12[bc]	95.93±0.23[b]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

3. การเจริญเติบโต

3.1 น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัว

น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัวของปลาที่ได้รับอาหารทดลองที่มีกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันและกากถั่วเหลือง เสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 43 และ 44 จากผลการทดลอง พบว่าน้ำหนักเฉลี่ยต่อตัวของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดการทดลอง ตั้งแต่เริ่มต้นการทดลอง (180.24±5.24 – 184.14±7.24 กรัม) จนกระทั่งสิ้นสุดการทดลอง (200.50±11.62 – 207.59± 3.71 กรัม) ($P>0.05$) (ตารางที่ 43)

น้ำหนักเฉลี่ยต่อตัวของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดการทดลอง ตั้งแต่เริ่มต้นการทดลอง (178.38±9.07 – 183.49±1.94กรัม) จนกระทั่งสิ้นสุดการทดลอง (200.27±16.92 – 204.65±10.72 กรัม) ($P>0.05$) (ตารางที่ 44)

3.2 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตาย

น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตาย ของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 45 จากผลการทดลอง พบว่าค่าต่างๆเหล่านี้ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นมีค่าเท่ากับ 10.17±1.67 – 13.20±4.09 % อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะมีค่าเท่ากับ 0.32±0.05 – 0.41±0.12 %ต่อวัน และอัตราการรอดตายมีค่าเท่ากับ 100.00±0.00 – 100.00± 0.00 %

น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตาย ของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 46 จากผลการทดลอง พบว่าค่าต่างๆเหล่านี้ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นมีค่าเท่ากับ 10.01±4.88 – 14.73±1.50 % อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะมีค่าเท่ากับ 0.32±0.15 – 0.46 ±0.04 %ต่อวัน และอัตราการรอดตายมีค่าเท่ากับ 100.00±0.00 – 100.00±0.00 %

ตารางที่ 43 การเจริญเติบโตของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 4 สัปดาห์ (กรัม)[1] (การทดลองที่ 3)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่อ อาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	ระยะเวลา (สัปดาห์ที่)	
			0	4
1	กากเนื้อเมล็ด ในปาล์มน้ำมัน	0	184.14±7.24[a]	207.59±3.71[a]
2		250	180.54±4.99[a]	201.36±3.73[a]
3		500	180.24±5.24[a]	204.11±11.97[a]
4		1,000	181.98±9.66[a]	200.50±11.62[a]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 44 การเจริญเติบโตของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 4 สัปดาห์ (กรัม)[1] (การทดลองที่ 3)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	ระยะเวลา (สัปดาห์ที่)	
			0	4
1	กากถั่วเหลือง	0	178.38±9.07[a]	204.65±10.72[a]
2		250	182.39±11.10[a]	203.35±1.42[a]
3		500	179.44±11.65[a]	200.27±16.92[a]
4		1,000	183.49±1.94[a]	201.90±10.53[a]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 45 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตายของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน เป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 3)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่อ อาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น[2] (%)	อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ[3] (%ต่อวัน)	อัตราการรอดตาย[4] (%)
1	กากเนื้อเมล็ด	0	10.41 ± 0.29^{a}	0.33 ± 0.01^{a}	100.00 ± 0.00^{a}
2	ในปาล์มน้ำมัน	250	11.56 ± 1.38^{a}	0.36 ± 0.04^{a}	100.00 ± 0.00^{a}
3		500	13.20 ± 4.09^{a}	0.41 ± 0.12^{a}	100.00 ± 0.00^{a}
4		1,000	10.17 ± 1.67^{a}	0.32 ± 0.05^{a}	100.00 ± 0.00^{a}

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

[2] น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น = {น้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย(กรัม)-น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น(กรัม) / น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น(กรัม)}×100

[3] อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ ={ ln น้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย – ln น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น / จำนวนวัน }× 100

[4] อัตราการรอดตาย = (จำนวนปลาเมื่อสิ้นสุด /จำนวนปลาเมื่อเริ่มต้น) × 100

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 46 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และอัตราการรอดตายของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 3)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น (%)	อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ (%ต่อวัน)	อัตราการรอดตาย (%)
1	กากถั่วเหลือง	0	14.73±1.50[a]	0.46±0.04[a]	100.00±0.00[a]
2		250	11.75±6.51[a]	0.37±0.19[a]	100.00±0.00[a]
3		500	11.54±3.54[a]	0.36±0.10[a]	100.00±0.00[a]
4		1,000	10.01±4.88[a]	0.32±0.15[a]	100.00±0.00[a]

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

4. อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ

อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ ของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 47 จากผลการทดลอง พบว่าอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ ไม่มีความแตกกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยมีค่าเท่ากับ $3.58\pm0.89 - 4.81\pm0.88$, $0.85\pm0.16 - 1.18\pm0.33$ และ $15.90\pm1.52 - 22.03\pm4.80$ ตามลำดับ ในขณะที่อัตราการกินอาหาร มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P<0.05$) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่านี้

อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ ของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 48 จากผลการทดลอง พบว่าค่าต่างๆเหล่านี้ ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยอัตราการกินอาหารมีค่าเท่ากับ $0.81\pm0.10 - 0.88\pm0.13$ %ต่อตัวต่อวัน อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อมีค่าเท่ากับ $1.93\pm0.38 - 2.87\pm1.06$ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีนมีค่าเท่ากับ $0.78\pm0.28 - 1.08\pm0.24$ และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิมีค่าเท่ากับ $12.25\pm6.46 - 17.22\pm3.66$

ตารางที่ 47 อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 3)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่อ อาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	อัตราการกินอาหาร[2] (%ต่อตัวต่อวัน)	อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ[3]	ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน[4]	การใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ[5]
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	1.39 ± 0.01^{a}	4.22 ± 0.10^{a}	0.96 ± 0.02^{a}	21.74 ± 0.29^{a}
2		250	1.57 ± 0.01^{b}	4.34 ± 0.49^{a}	0.93 ± 0.10^{a}	15.90 ± 1.52^{a}
3		500	1.40 ± 0.03^{a}	3.58 ± 0.89^{a}	1.18 ± 0.33^{a}	22.03 ± 4.80^{a}
4		1,000	1.52 ± 0.09^{b}	4.81 ± 0.88^{a}	0.85 ± 0.16^{a}	17.14 ± 2.56^{a}

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

[2] อัตราการกินอาหาร = น้ำหนักอาหารทั้งหมด x 100/{((น้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น+น้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย)/2) × ((จำนวนปลาเริ่มต้น+จำนวนปลาสุดท้าย)/2)×ระยะเวลา(วัน)}

[3] อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ = ปริมาณอาหารที่สัตว์น้ำกิน (กรัม) / น้ำหนักสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น (กรัม)

[4] ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน = น้ำหนักสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น (กรัม) / ปริมาณโปรตีนที่กิน (กรัม)

[5] การใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ = {(โปรตีนในตัวปลาเมื่อสิ้นสุด-โปรตีนในตัวปลาเมื่อเริ่มต้น)/ น้ำหนักโปรตีนที่สัตว์น้ำกิน}×100

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 48 อัตราการกินอาหาร อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน และการใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 3)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่อ อาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	อัตราการกินอาหาร (%ต่อตัวต่อวัน)	อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ	ประสิทธิภาพการใช้โปรตีน	การใช้ประโยชน์จากโปรตีนสุทธิ
1	กากถั่วเหลือง	0	0.88 ± 0.13^{a}	1.93 ± 0.38^{a}	1.08 ± 0.24^{a}	17.22 ± 3.66^{a}
2		250	0.87 ± 0.04^{a}	2.83 ± 1.34^{a}	0.84 ± 0.45^{a}	12.25 ± 6.46^{a}
3		500	0.85 ± 0.02^{a}	2.45 ± 0.57^{a}	0.86 ± 0.23^{a}	13.44 ± 3.31^{a}
4		1,000	0.81 ± 0.10^{a}	2.87 ± 1.06^{a}	0.78 ± 0.28^{a}	12.73 ± 3.85^{a}

[1] ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

5. ส่วนประกอบทางโภชนาการของปลาทั้งตัว

ส่วนประกอบทางโภชนาการของปลาทั้งตัวที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง แสดงในตารางที่ 49 พบว่าความชื้น และโปรตีนไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยมีค่าเท่ากับ 69.72$\pm$1.86 – 70.86$\pm$1.66 % และ 48.43$\pm$0.86 – 50.79$\pm$1.43 % ตามลำดับ ในขณะที่ไขมัน และเถ้า มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P<0.05$) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่าเหล่านี้

ส่วนประกอบทางโภชนาการของปลาทั้งตัวที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง แสดงในตารางที่ 50 พบว่าความชื้น โปรตีน และไขมันไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P>0.05$) โดยมีค่าเท่ากับ 69.82$\pm$0.87 – 71.49$\pm$3.89 %, 48.07$\pm$1.88 – 50.79$\pm$0.93 % และ 20.81$\pm$0.68 – 23.41$\pm$0.27 % ตามลำดับ ในขณะที่เถ้ามีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง ($P<0.05$) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่านี้

ตารางที่ 49 ส่วนประกอบทางโภชนาการ ของปลาทั้งตัวที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 3)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	ความชื้น (%)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	เถ้า (%)
ปลาเริ่มต้น			70.18±0.86	47.94±1.06	27.54±0.05	16.62±0.22
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	69.72±1.86^{a}	49.80±0.78^{a}	23.88±1.71^{b}	16.31±0.31^{b}
2		250	69.87±1.33^{a}	48.43±0.86^{a}	23.29±0.52^{ab}	14.86±0.22^{a}
3		500	70.86±1.66^{a}	50.79±1.43^{a}	24.87±0.50^{b}	17.94±0.14^{c}
4		1,000	70.55±1.29^{a}	50.36±2.86^{a}	21.33±1.12^{a}	19.42±0.13^{d}

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 50 ส่วนประกอบทางโภชนาการ ของปลาทั้งตัวที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 3)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตร ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	ความชื้น (%)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	เถ้า (%)
ปลาเริ่มต้น			70.18±0.86	47.94±1.06	27.54±0.05	16.62±0.22
1	กากถั่วเหลือง	0	69.82±0.87[a]	48.07±1.88[a]	22.89±1.55[a]	15.41±0.41[a]
2		250	71.46±2.83[a]	50.21±1.32[a]	22.31±1.14[a]	17.35±0.50[c]
3		500	70.88±0.19[a]	49.56±1.05[a]	23.41±0.27[a]	17.44±0.51[c]
4		1,000	71.49±3.89[a]	50.79±0.93[a]	20.81±0.68[a]	16.22±0.09[b]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

6. ส่วนประกอบทางโภชนาการในมูลของปลา

ส่วนประกอบทางโภชนาการในมูลของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 51 พบว่า โปรตีน ไขมัน พลังงาน และไลซีน ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P>0.05) โดยโปรตีนมีค่าเท่ากับ 9.05±0.26 – 9.23±0.02 % ไขมันมีค่าเท่ากับ 2.08±0.02 – 2.35±0.14 % พลังงานมีค่าเท่ากับ 4,221.94± 60.02 – 4,290.72±4.68 กิโลคาลอรีต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และไลซีนมีค่าเท่ากับ 2.31±0.00 – 2.43±0.11 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กรัม ในขณะที่เถ้า และเยื่อใย มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P<0.05) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่าเหล่านี้

ส่วนประกอบทางโภชนาการในมูลของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเสริมโรโนไซม์ระดับต่างๆ แสดงในตารางที่ 52 พบว่า โปรตีน เถ้า เยื่อใย และพลังงาน ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P>0.05) โดยโปรตีนมีค่าเท่ากับ 9.19±0.05 – 9.33±0.27 % เถ้ามีค่าเท่ากับ 18.32±0.16 – 18.81±0.47 % เยื่อใยมีค่าเท่ากับ 29.59±0.73 – 30.13 ±0.65 % และพลังงานมีค่าเท่ากับ 3,516.43±25.28 – 3,533.99±28.78 กิโลคาลอรีต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ในขณะที่ไขมัน และไลซีน มีความแตกต่างกันระหว่างชุดทดลอง (P<0.05) แต่การเสริมโรโนไซม์ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์กับค่าต่างๆเหล่านี้

ตารางที่ 51 ส่วนประกอบทางโภชนาการ ในมูลของปลาที่ได้รับกากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมันเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 3)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	เถ้า (%)	เยื่อใย (%)	พลังงาน (กิโลคาลอรีต่ออาหาร 1 กิโลกรัม)	ไลซีน (มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กรัม)
1	กากเนื้อเมล็ดในปาล์มน้ำมัน	0	9.20±0.06[a]	2.29±0.06[a]	7.52±0.07[a]	48.03±0.15[b]	4,253.32±41.97[a]	2.31±0.00[a]
2		250	9.05±0.26[a]	2.35±0.14[a]	7.53±0.11[a]	46.38±0.16[a]	4,290.72±4.68[a]	2.40±0.18[a]
3		500	9.23±0.02[a]	2.24±0.26[a]	7.72±0.12[b]	45.32±0.89[a]	4,246.48±39.21[a]	2.43±0.11[a]
4		1,000	9.06±0.25[a]	2.08±0.02[a]	7.82±0.04[b]	45.75±0.57[a]	4,221.94±60.02[a]	2.38±0.11[a]

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

ตารางที่ 52 ส่วนประกอบทางโภชนาการ ในมูลของปลาที่ได้รับกากถั่วเหลืองเป็นเวลา 4 สัปดาห์[1] (การทดลองที่ 3)

ชุดการทดลองที่	วัตถุดิบ	ระดับของโรโนไซม์ (ไมโครลิตรต่ออาหาร 1 กิโลกรัม : ppm)	โปรตีน (%)	ไขมัน (%)	เถ้า (%)	เยื่อใย (%)	พลังงาน (กิโลคาลอรีต่ออาหาร 1 กิโลกรัม)	ไลซีน (มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กรัม)
1	กากถั่วเหลือง	0	9.31±0.25^{a}	1.71±0.04^{a}	18.81±0.47^{a}	29.62±0.50^{a}	3,516.43±25.28^{a}	4.06±0.04^{a}
2		250	9.21±0.42^{a}	1.62±0.08^{a}	18.32±0.16^{a}	29.59±0.73^{a}	3,533.64±109.99^{a}	4.09±0.01^{a}
3		500	9.19±0.05^{a}	1.65±0.11^{a}	18.43±0.39^{a}	29.71±0.02^{a}	3,524.62±42.59^{a}	4.32±0.13^{ab}
4		1,000	9.33±0.27^{a}	1.95±0.11^{b}	18.77±0.15^{a}	30.13±0.65^{a}	3,533.99±28.78^{a}	4.49±0.13^{b}

[1]ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล 3 ซ้ำ

ค่าเฉลี่ยในสดมภ์ที่มีตัวอักษรเหมือนกันกำกับ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($p>0.05$)

7. คุณภาพน้ำ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำเริ่มต้น และสิ้นสุดการทดลอง แสดงในตารางผนวก ข ที่ 8 - 9 โดยอุณหภูมิ ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ ความเป็นกรดด่าง ความเป็นด่าง ความกระด้าง และปริมาณแอมโมเนีย อยู่ในช่วงที่เหมาะสมสำหรับการดำรงชีวิตของปลา